

Bilag 2

Nogen af udvalgets spørgsmål til statsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og statsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 22:

Regeringen bedes levere et notat, der beskriver, hvilke ressourcemæssige rettigheder Canada har overdraget de canadiske inuitter.

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Udenrigsministeriet:

»Den canadiske regering har overført ressourcemæssige rettigheder til fire forskellige inuitgrupper i Canada:

- Inuitterne i Inuvialuit i Northwest Territories, jf. The Western Arctic Claim: The Inuvialuit Agreement fra juni 1984.
- Labrador-inuitterne i Nunatsiavut, jf. The Labrador Inuit Land Claims Agreement fra 22. januar 2005.
- Nunavik-inuitterne i det nordlige Quebec, jf. The Agreement between the Inuit of Nunavut Settlement Area and Her Majesty the Queen in right of Canada fra 25. maj 1993.
- Inuitterne i Nunavut, jf. Nunavik Inuit Land Claims Agreement fra 1. december 2006.

Alle fire inuitgrupper har ret til at deltage i såkaldte »Co-Management Boards«, der har til formål at overvåge ressourceudviklingen på deres traditionelle landområder. Derudover er der blevet etableret specifikke royaltiregimer, som skal sikre, at inuitterne får del i de økonomiske gevinster ved ressourceudviklingen på deres områder.«

Jeg kan henholde mig til Udenrigsministeriets udtalelse.

Spørgsmål 23:

Regeringen bedes levere et notat, der beskriver, hvilke ressourcemæssige rettigheder USA har overdraget de amerikanske inuitter.

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Udenrigsministeriet:

»Spørgsmål vedrørende Alaskas oprindelige folks krav til landområder i Alaska blev fastlagt i den såkaldte »Alaska Native Claims Settlement Act« (ANCSA-loven) vedtaget af Kongressen og underskrevet af præsident Nixon i 1971. De oprindelige folks krav til landområder blev med ANCSA-loven ophævet. Til gengæld fik de oprindelige folk ejerskabet over et landareal på 44 millioner ar (178.000.000 km², svarende til lidt under ti procent af Alaskas landareal) og modtog 962,5 millioner USD i kompensation.

De oprindelige folk har »surface rights« til de omfattede landarealer samt til mineraler i undergrunden. De underjordiske energiressourcer forbliver dog statens og den føderale regerings ejendom.«

Jeg kan henholde mig til Udenrigsministeriets udtalelse.

Spørgsmål 24:

Regeringen bedes levere et notat, der beskriver, hvilke ressourcemæssige rettigheder Rusland har overdraget de russiske inuitter.

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Udenrigsministeriet:

»De russiske inuitter/eskimo/oprindelige folkgrupper, der bor i Ruslands nordlige egne, har kun særlige rettigheder med hensyn til jagt og fiskeri til lands og vands ved deres traditionelle beboelsesområder. Disse grupper har ikke særlige rettigheder til undergrundens ressourcer.

For så vidt angår undergrunden følger det af den russiske forfatning, at den russiske føderations folk (forstået som et kollektiv) har ejerskab til undergrundens ressourcer. Staten (den russiske føderation) forvalter disse ressourcer. Private firmaer eller grupper kan således kun være operatører for så vidt angår udvinding.